

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 905 ²	Κυριακὴ Β' Λουκᾶ (Λουκ. 6,31-36) 4 Ὀκτωβρίου 2015 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

“Ενας νόμος φτάνει!

«Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» (Λουκ. 6,31)

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἓνα ἔξοχο δημιούργημα. Πλάστηκε «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν» τοῦ Θεοῦ (Γέν. 1,26). Εἶνε θρησκευτικὸ ὄν, ἔχει δηλαδὴ ἔμφυτη τὴ ροπή πρὸς τὸ Θεό. Ἄλλὰ εἶνε καὶ **κοινωνικὸ ὄν**. Δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει μόνος του, ὅπως ὁ Ῥοβινσὼν τοῦ ἀγγλικοῦ μυθιστορήματος. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε αὐτάρκης· ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων. Ζῆ σὲ κύκλους ποικίλων σχέσεων. Μικρὸς ζῆ μέσα στὴν οἰκογένεια, ὅπου δημιουργοῦνται σχέσεις παιδιῶν μὲ τοὺς γονεῖς καὶ γονέων μὲ τὰ παιδιά. Ὡς μαθητὴς συζῆ στὸ σχολεῖο μὲ τοὺς συμμαθητὰς του. Ὡς στρατιώτης συζῆ μὲ στρατιῶτες καὶ ἀξιωματικούς. Ὡς μέλος τῆς κοινωνίας συζῆ μέσα σ' ἓνα εὐρύτερο κύκλο. Ἔτσι τὰ ἴφτειαξε ὁ Θεός.

Ποιὲς ὅμως πρέπει νὰ εἶνε οἱ σχέσεις τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ τὸν ἄλλο; ποιὲς οἱ σχέσεις τῶν διαφόρων μικρῶν ἢ μεγάλων ὁμάδων ἢ τῶν ἐθνῶν ἀναμεταξύ τους; Μέγα τὸ πρόβλημα. Πῶς θὰ λυθῆ; Πῶς θὰ ὑπάρχη ἄρμονία στὸ σπίτι, ἄρμονία στὸ σχολεῖο, ἄρμονία στὸ στρατῶνα, ἄρμονία στὴν κοινωνία, ἄρμονία στὰ ἔθνη καὶ στὴν ἀνθρωπότητα; Ῥίξτε ἓνα βλέμμα στὸν οὐρανό· ἀναρίθμητα δισεκατομμύρια εἶνε τὰ ἄστρα. Καὶ ὅλα κινοῦνται ἁρμονικὰ καὶ μὲ πειθαρχία. Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖ ἡ ὑπακοὴ στὸν φυσικὸ νόμο τῆς παγκοσμίου ἔλξεως δημιουργεῖ τάξι στὸ σύμπαν, κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἡ **ὑπακοὴ στὸν ἠθικὸ νόμο** θὰ φέρῃ εἰρήνη καὶ εὐτυχία. Ποιὸς εἶνε ὁ νόμος αὐτός; Τὸν διατύπωσε ὁ Χριστός. Ὅχι μὲ πολλὰ λόγια σὰν τοὺς ῥήτορες καὶ φιλοσόφους. Μέσα σὲ λίγες λέξεις συμπύκνωσε τὴν θεία σοφία. Τί λέει· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως» (Λουκ. 6,31).

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε μία σύντομη ἀνάλυσι τοῦ νόμου αὐτοῦ, ποὺ γιὰ τὴν ἀξία του ὠνομάστηκε «**χρυσὸς κανόνας**».

Ὁ ἄνθρωπος, γιὰ νὰ ζήσει, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ὠρισμένα **ἀγαθὰ**. Ποιὰ εἶνε αὐτά; Σχηματίζουν μία κλίμακα. Ἄς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὰ κατώτερα.

● Ἄγαθὸ εἶνε ἡ **περιουσία**. Δὲν ἐννοῶ τὶς τεράστιες περιουσίες ποὺ δημιουργοῦν φιλάργυροι, πλεονέκτες, ἄρπαγες, κλέφτες καὶ ἀπατεῶνες· οὔτε τὶς τεράστιες περιουσίες τῶν διεθνῶν τράστ τοῦ καπιταλισμοῦ. Τέτοιες περιουσίες εἶνε ἔξω ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο. Μὲ τὸ Εὐαγγέλιο δὲν γίνεται κανεὶς Ὀνάσης· ἔχει μόνο «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον» (Μαθ. 6,11) – μεγάλο ῥῆμα αὐτό. Περιουσία ἐννοῶ ὅ,τι ἀποκτᾶ ὁ ἄνθρωπος μὲ κόπο καὶ μόχθο· τὰ λίγα στρέμματα ποὺ καλλιεργεῖ ὁ ἀγρότης, τὰ πρόβατα ποὺ βόσκει ὁ τσοπάνος, τὰ δῖχτυα ποὺ ρίχνει ὁ ψαρᾶς, τὰ ἐργαλεῖα μὲ τὰ ὁποῖα δουλεῦει ὁ ἐργάτης, τὰ ἀτομικὰ εἶδη ποὺ ἔχει ὁ καθένας (ροῦχα, παπούτσια, ἔπιπλα...), ἡ ἀπέριττη στέγη.

Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα – τὸ θέτει ὁ Κύριος· Θέλεις, ὁ ἄλλος νὰ μπῆ στὸ χωράφι σου καὶ νὰ βάλῃ φωτιὰ νὰ κάψῃ τὰ δέντρα; Θέλεις, νὰ μπῆ στὸ μαντρί τῆ νύχτα καὶ σὰν λύκος ν' ἀρπάξῃ τὰ πρόβατά σου; Θέλεις, νὰ μπῆ στὸ περιβόλι σου καὶ νὰ τὸ ῥημάξῃ; Θέλεις, νὰ βάλῃ δυναμίτη στὸ σπίτι σου καὶ νὰ τὸ τινάξῃ στὸν ἀέρα; Θέλεις, νὰ κἀνῃ διάρρηξι στὸ κατᾶστημά σου; Θέλεις νὰ σὲ κλέψῃ στὸ ζύγι στὴν ἀγορά; Θέλεις νὰ νοθεύσῃ τὰ τρόφιμά σου ἢ τὰ φάρμακά σου; Τὸ θέλεις; Ὅχι. Ὅπως λοιπὸν ἐσὺ ἔχεις τὴν ἀξίωσι νὰ σέβεται ὁ ἄλλος τὴν περιουσία σου, κ' ἐσὺ **νὰ σέβῃσαι τὴ δική του περιουσία**. «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

● Ἄλλο ἀγαθὸ, ἀνώτερο ἀπὸ τὴν περιουσία, εἶνε ἡ **ζωή**· ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μυστηριώδες αὐτὸ φαινόμενο. Τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος βλέ-

πει, ἀκούει, αἰσθάνεται, περπατάει, ἀναπτύσσεται, μεγαλώνει, γερνάει, τὸ μυστηριώδες αὐτὸ ρεῦμα τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ζωὴ, εἶνε ἀπὸ τὸ Θεό· ὁ Θεὸς τὴν δημιουργήσῃ. Καταπληκτικὸ φαινόμενο. Ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες νὰ μαζευτοῦν, δὲν μποροῦν νὰ φτειάξουν ἕναν ἄνθρωπο ζωντανό. Τί λέω; δὲν μποροῦν νὰ φτειάξουν ἕνα πουλὶ νὰ πετάῃ. Τί λέω; ἕνα μυρμηγκάκι δὲν μποροῦν νὰ φτειάξουν. Τί θέλω νὰ πῶ. Ἄνθρωπε, δὲν μπορεῖς νὰ φτειάξῃς ἕνα μυρμηγκί. Ἐργοστάσια φτειάχνεις, ναοὺς φτειάχνεις, καταστήματα φτειάχνεις..., ζωὴ δὲν φτειάχνεις. Ἡ ζωὴ εἶνε αὐθύπαρκτη, εἶνε ἀπὸ τὸ Θεό. Λοιπὸν ὅ,τι δὲν μπορεῖς νὰ φτειάξῃς, μὴ τὸ καταστρέψῃς.

Καὶ σὲ ρωτῶ λοιπὸν· θέλεις, ὁ ἄλλος νὰ πάρῃ μιὰ τανάλια νὰ σοῦ ξερριζώσῃ τὰ δόντια; – ἔγιναν αὐτά, τὰ εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας, καὶ ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ νὰ μὴ ξαναγίνουν. Θέλεις, ὁ ἄλλος νὰ πάρῃ ξυράφι νὰ σοῦ κόψῃ τ' αὐτιά, νὰ σοῦ βγάλῃ τὰ μάτια, νὰ σοῦ ξερριζώσῃ τὴ γλῶσσα, νὰ σοῦ κόψῃ τὰ πόδια, τὰ χέρια, νὰ σὲ ἀκρωτηριάσῃ; Θέλεις, νὰ σὲ ρίξῃ στὴ φωτιά, νὰ σὲ ἐκτελέσῃ, νὰ σὲ φονεύσῃ; Τὸ θέλεις αὐτό; Δὲν τὸ θέλεις. Ἔ, ὅπως ἐσὺ ἔχεις ἀξίωσι οἱ ἄλλοι νὰ σέβωνται τὴ ζωὴ σου, κ' ἐσὺ ἔχεις **ἱερὴ ὑποχρέωσι νὰ σέβῃσαι τὴ ζωὴ ἐκείνων**. «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

● Καὶ τώρα ἕνα ἀκόμη ὑψηλότερο ἀγαθό. Γιὰ μᾶς τοῦλάχιστον τοὺς Ἑλληνας παραπάνω κὶ ἀπὸ τὴν περιουσία, παραπάνω κὶ ἀπὸ τὴ ζωὴ, ἀνέκαθεν, ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, εἶνε ἕνα ἀγαθὸ ποὺ λέγεται **τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου**. «Ἡ τιμὴ τιμὴ δὲν ἔχει...». Δὲν ζυγίζεται οὔτε μὲ δολλάρια οὔτε μὲ μάρκα, οὔτε μὲ ρούβλια, οὔτε μὲ χρυσὸς λίρες.

Λοιπὸν σὲ ρωτῶ· θέλεις, ὁ ἄλλος ἀπὸ καφφενεῖο σὲ καφφενεῖο, ἀπὸ δρόμο σὲ δρόμο κὶ ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι νὰ διαδώσῃ ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ἐναντίον τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεώς σου; Θέλεις, νὰ πάῃ στὸ δικαστήριον, ν' ἀπλώσῃ τὸ βρωμερό του χέρι πάνω στὸ Εὐαγγέλιον καὶ νὰ σὲ κατηγορήσῃ, καὶ ἄθῳος ἐσὺ νὰ κλειστῆς στὴς φυλακές; Θέλεις, τὴ νύχτα ποὺ ἐσὺ ἐργάζεσαι, ὁ ἄλλος νὰ τρυπώσῃ σὰν τὸ φίδι στὸ σπίτι σου καὶ νὰ ἀτιμάσῃ τὴ γυναῖκα σου, τὴν ἀδερφή σου, τὴν κόρη σου; Τὰ θέλεις αὐτά; Ὁχι. Ἔ λοιπὸν· ὅπως ἐσὺ ἔχεις τὴν ἀξίωσι ὁ ἄλλος νὰ σεβαστῇ τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψί σου, κ' ἐσὺ ἔχεις **ἱερὸ καθῆκον νὰ σεβῃσαι τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψιν ἐκείνου**. «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως».

Αὐτὸς εἶνε ὁ νόμος. **Εὐκόλος, ἀπλὸς νόμος**· ἀλλὰ πόσο δύσκολα ἐφαρμόζεται!

Ἔνας αὐτοκράτορας τῆς Ῥώμης, ὁ Ἀλέξανδρος Σεβῆρος, κάλεσε τοὺς νομομαθεῖς καὶ τοὺς εἶπε· Θέλω νὰ μοῦ βρῆτε ἕνα νόμο, ποὺ μέσα σ' αὐτὸν νὰ εἶνε ὅλα τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου. Ἐψαξαν ἔψαξαν, δὲν βρῆκαν. Ὁ μόνος νόμος ποὺ πληροῦσε τὴν ἀπαίτησι τοῦ αὐτοκράτορος, ἦταν αὐτός. Εἶνε **ἄρτιος κατὰ πάντα**, καὶ ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴ καὶ ἀπὸ τὴ θετικὴ ὄψιν. Διότι δὲν σοῦ λέει μόνον, Μὴν κάνεις τὸ κακό. Αὐτὸ δὲν φτάνει· εἶσαι ἀτελής. Σοῦ λέει, Νὰ κάνῃς καὶ τὸ καλό. Ὁχι μόνον νὰ μὴν κλέψῃς, νὰ μὴ σκοτώσῃς, νὰ μὴ ἀτιμάσῃς τὸν ἄλλο· ἀλλὰ καὶ νὰ κάνῃς τὸ καλὸ σ' αὐτόν, ὅπως θὰ ἤθελες νὰ κάνῃς αὐτὸς σ' ἐσένα. «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Ἀπὸ ὅλους λοιπὸν τοὺς νόμους αὐτόν διέταξε ὁ αὐτοκράτορας νὰ γράψουν σὲ πινακίδες καὶ ν' ἀναρτηθῇ παντοῦ.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ἔγινε τὸ μικρὸ μας κράτος, βγῆκαν –γιὰ μετρήστε– χιλιάδες νόμοι. **Ἡ δὲ πολυνομία ἐστὶν ἀνομία**. Δὲν χρειάζονται ὅμως τόσοι νόμοι. Ἔνας φτάνει, ὁ νόμος τοῦ Εὐαγγελίου «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως»!

Σήμερα δυστυχῶς δὲν ἐπικρατεῖ ὁ νόμος αὐτός. Ἄν εἶχα δικαίωμα, θὰ πῆγαίνα στὴν αἴθουσα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ πάνω ψηλὰ θὰ ἔγραφα μὲ φωτεινὰ γράμματα· «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Θέλεις, ἐσὺ Ἀμερικὴ, νὰ θίξουν τὰ συμφέροντά σου; Θέλεις, ἐσὺ Ῥωσία, νὰ εἰσέλθουν τὰ ξένα στρατεύματα καὶ νὰ ρημάξουν τὸν τόπο σου; Τὰ θέλετε αὐτά, σεῖς **οἱ μεγάλες δυνάμεις**; Ὁχι. Ἔτσι **νὰ σεβαστῆτε κ' ἐσεῖς τοὺς ἄλλους λαοὺς**.

Τώρα γυρίσαμε πολὺ πίσω. Σήμερα στὸν κόσμο –ἀλλοίμονο– **ἐπικρατεῖ νόμος ζούγκλας**, ὁ νόμος «τὸ μεγάλο ψάρι τρώει τὸ μικρό». Κ' ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα ψαράκι στὸν ὠκεανό. Ἡ πλεονεξία τῶν μεγάλων γιὰ τὰ πετρέλαια καὶ τὰ ἄλλα συμφέροντά τους κυριαρχεῖ.

Ἦ **Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ**, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κάνε νὰ σβῆσῃ ὁ νόμος τῆς ζούγκλας, ὁ νόμος τῆς ἀδικίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως, καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ ὁ δικός σου νόμος, ὁ χρυσὸς κανόνας «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως». Ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**